

90. születésnapját ünnepelte

Selmeczi Béla vasokleveles fémkohómérnök, külkereskedelmi közgazdasági mérnök, egyesületünk tiszteleti tagja 1915. október 15-én született Szegeden. Ugyanitt végezte középiskoláit, majd 1938-ban Sopronban szerzett fémkohómérnöki oklevelet.

Sopronban a Kohógéptani Tanszéken rövid ideig tanársegéd, majd Pétfürdőn a kísérleti bauxitkohósítási üzem vezetője. 1939-ben került Diósgyőrbe, ahol az acélműben dolgozott. Innen Jolsvára, a magnezitüzemekhez került, ahol 1948-ig üzemvezetőként működött. 1978–1951-ig ismét Diósgyőrben dolgozott, és főleg acélműi kemencék építésével foglalkozott. 1951–52 között a VKV főmérnöke, 1952-től 1956-ig a Kohászati Minisztériumban a miniszter első helyettese, majd a KGM-ben a Vaskohászati Igazgatóság főmérnöke. 1956-tól 1965-ig az Aluterv igazgatója, 1965–68 között a KGM-ben kohászati fejlesztési osztályvezető, 1968-tól 1978-ig a KGYV-nél főmérnök, majd Algériában az annabai acélmű építésénél tevékenykedett. Nyugdíjasként a Csepeli Csőgyárban, majd a KGYV-nél működött.

Megtervezte és vezette Péten a világ első, magyar tervezésű króm-magnezit boltozatú kemencéit, valamint 1951-ben az akkori legnagyobb hazai martinkemencéket. Részt vett az INTERMETALL alapokmányának, valamint a szovjet–magyar timföld-alumínium egyezmény kidolgozásában.

Számos szakcikke jelent meg, elsősorban lapunkban. Több kohászati szakkönyv társszerzője. Szerkesztője a vaskohászati iparág 1945–87 közötti fejlődését összefoglaló tanulmánynak.

Egyesületünknek 1938 óta tagja, ma ő a legrégebbi élő tagunk. 1953–54 között a vaskohászati szakosztály elnöke, 1960-tól 1963-ig egyesületünk főtítkára, majd a BKL Kohászat szerkesztőségében és 1971–1988 között az alapszabály-bizottságban működött. Lapunk szerkesztőbizottságának évtizedeken keresztül volt tagja. Észrevételeivel, építő kritikájával részt vett lapunk mindenkori arculatának kialakításában.

Kitüntetései: Munka Érdemrend arany és ezüst fokozat, Szocialista Munkáért Érdemrend, KGST-emlékérem. Egyesületünk a z. Zorkóczy Samu- és Soltz Vilmos-emlékérem bronz és arany fokozatával ismerte el munkáját. 1992-ben Centenárium Emlékérmét kapott.

75. születésnapját ünnepelte

Vörös István vegyész mérnök december 20-án töltötte be a 75. életévét.

1930-ban született Cegléden. Középiskolai tanulmányait is itt, a Kossuth Lajos Gimnáziumban végezte. A Veszprémi Vegyipari Egyetem elvégzése után 1954-ben az Ajkai Timföldgyár és Alumínium Kohóban kezdte szakmai pályafutását üzemmérnöki munkakörben. 1956-tól a timföldgyár üzemvezetője, majd 1959-től a vállalat főmérnöke volt.

1963-tól egészen nyugdíjba vonulásáig a Magyar Alumíniumipari Tröszt munkatársa, ahol osztályvezetői, műszaki főosztályvezetői és termékigazgatói munkakörökben dolgozott. 1978-ban a timföldgyártás fejlesztése terén végzett eredményes tevékenységéért Állami Díj kitüntetésben részesült. Egyesületünkben több éven keresztül a timföld szakcsoportot vezette.

70. születésnapját ünnepelte

Acsádi István okl. kohómérnök 1935. december 25-én született Pusztavacson.

A budapesti Eötvös József Gimnáziumban érettségizett. Tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen folytatta, ahol 1959-ben technológus szakos kohómérnöki diplomát szerzett. Ugyanitt 1977-ben kohóipari gazdasági mérnöki oklevelet kapott.

Első munkahelyére a KÖBAL Kőbányai Könyűféműbe 1959-ben lépett be, és innen ment nyugdíjba 1997-ben. Ez idő alatt üzemmérnök,

üzemvezető-helyettes, műszaki fejlesztési osztályvezető, fejlesztési főmérnök, projektmenedzser munkaköröket töltött be.

1986-87-ben, Iránban UNIDO-szakértőként egy alumínium félgyártmány gyártó üzemben alumíniumfólia-hengerek és szalagöntő berendezések technológiai intenzifikálásával foglalkozott.

Nyugdíjasként is tovább dolgozik. Jelenleg a MAL Rt. alumínium ágazatában Inotán szakértő, tanácsadó.

Hazai szaklapokban több mint 20 publikációja jelent meg. Szakmai előadásainak száma is meghaladja a húszat, ebből kettőt angolul tartott.

A Kiváló Dolgozó kitüntetésekén túl a 70-es évek elején – Magyary Ferencsel együtt – a hazai fóliatermék kifejlesztésének terén kifejtett munkájáért Nívódíjban részesült.

Dr. Csák József okl. kohómérnök 1935. augusztus 14-én született Egerben, iskoláit is itt végezte az érettségi megszerzéséig. Kohómérnöki diplomáját 1958. április 29-én kapta meg Miskolcon a NME-en.

Végzés után a Székesfehérvári Könnyűféműbe került, ahol 1975-ig dolgozott különböző beosztásokban (öntödei üzemmérnök, üzemvezető-helyettes, termelési osztályvezető, főosztályvezető-helyettes, kutató).

A kandidátusi disszertációját 1968-ban védte meg „A félfolyamatos öntött tuskók és a belőlük gyártott féltermékek szerkezetváltoztatási lehetőségeinek vizsgálata AlMg3 ötvözetnél” témában. Ennek alapján egyetemi doktori, majd 1999-ben PhD fokozatot kapott a Miskolci Egyetemen.

1975. február 1-jétől az Alumíniumipari Tervező Vállalathoz ment, ahol a Magyar Alumíniumipari Tröszt félgyártmánygyártó üzeimei – a Köfém és a Köbal – beruházásainak tervezési feladataival foglalkozott. Munkája elismeréseképpen 1980-ban az Aluterv-FKI műszaki igazgatóhelyettesének nevezték ki, ahol a tervezői, fővállalkozási és külkereskedelmi terület irányítása tartozott hozzá. 1984-ig volt ebben a beosztásban.

A magyar alumíniumipar extenzív fejlesztése 1983–85-ben befejeződött. Fejlesztés nem lévén a tervezői-fővállalkozási tevékenység egyre csökkent. Ezzel párhuzamosan lett ismét irodavezető, főosztályvezető, majd tanácsadó az 1993. évi nyugdíjazásáig.

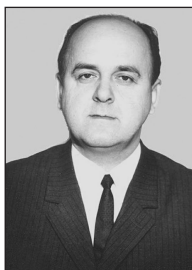
Az alma materrel mindig szoros kapcsolatban állt, mintegy ötven diplomatervnek, doktori és kandidátusi disszertációnak volt opponense. Ezen tevékenységét az egyetem címzetes egyetemi docens címmel honorálta 1988-ban. Szakmai előadásainak, publikációinak száma mintegy 50.

Az OMBKE-be 1955-ben lépett be, a fémkohászati szakosztály vezetőségének hosszú évek óta tagja.

1961-től kezdve a világ számos országában járt, hosszabb-rövidebb időt eltöltve ott, kereskedelmi tárgyalás, tanulmányút, konferencia vagy munkavégzés céljából.

Kovács Jenő okleveles vas- és fémkohómérnök 1935-ben született Ároktőn. Az elemi- és a középiskolát Miskolcon végezte. A Nehézipari Műszaki Egyetemen 1960-ban vas- és fémkohómérnöki oklevelet, 1967-ben hőkezelő szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az egyetem elvégzése után a diósgyőri

Lenin Kohászati Művekben, az acélműben dolgozott, majd a metallográfia osztályon anyagvizsgáló, 1963-tól a hőkezelő laboratórium vezetője, később osztályvezető-helyettesként végezte munkáját. A Metalcontrol Kft. megalakulását követően annak műszaki-kutatási főmérnöke volt.

Az OMBKE-nek 1961-től tagja. Munkahelyén az anyagvizsgálati szakcsoport titkáraként több mint másfél évtizedig szervezi a csoport rendezvényeit, programjait. Napi munkája mellett részt vett a vállalat kutatási-fejlesztési feladatainak megvalósításában, többek között a Csepel Autó részére gyártott ZF-acélok törőpróbái cementálási technológiájának kidolgozásában, valamint a RÁBA MAN motor alkatrészeihez felhasznált acélok gyártási biztonságát segítő hőkezelési-, kémiai összetételi vizsgálatok megvalósításában. A különféle szerkezeti acélfajták edzhetőségi vizsgálatának, pontosságának növelése céljából edzhetőséget vizsgáló laboratóriumot alakított ki, melyben indukciós hevítéssel és automatikus keménységméréssel készíthették el a Jominy-vizsgálatok eredményeit. Vállalata megbízásából több esetben a Vasipari Kutató Intézet szakembereivel közösen végzett vizsgálatokat meghatározott témákban. A Magyar Szabványügyi Hivatal acélszabványainak korszerűsítése céljából tartott tárgyalásokon rendszeresen részt vett, javaslataival segítve a szabványok korszerűsítését. A 80-

as években teamvezetői feladatot látott el az UEC-LKM műszaki együttműködés programjában résztvevő amerikai szakértők és vállalati szakemberek munkájának szervezésében, közös feladatuk kialakításában. Ezen időszakban végezte a vállalathoz érkező megrendelések szakmai vállalhatóságának elbírálását.

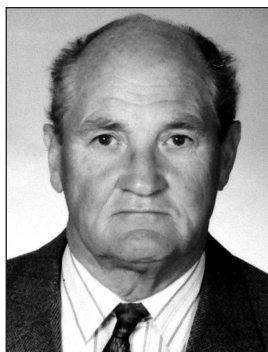
Oktatási tevékenységét a hatvanas évek elejétől folyamatosan végezte anyagismereti és hőkezelési témákban. A 116-os Szakmunkásképző Intézetben és a Kohó- és Öntőipari Technikumban oktatta a szakmunkásokat, mesterszakmunkásokat, technikusokat. Tagja volt a szakmunkások vizsgabizottságának. Az egyetem Fémtani Tanszékén több évfolyam kohómérnök-hallgatóinak gyakorlatot vezetett metallográfia és anyagvizsgálat tárgyakban. Konzulensi feladatokat látott el és diplomaterveket bíralt.

Munkája elismeréseként Kiváló Dolgozó, Kohászat Kiváló Dolgozója, Kiváló Újító, Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetésben részesült. Nyugdíjba vonulását követően műszaki-igazságügyi szakértőként tevékenykedik, 2001-től a Csavár és Húzotttáru Rt. főmunkatársa.

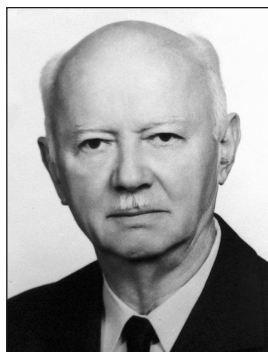
Jubiláló tagtársainknak szeretettel gratulálunk, további jó egészséget és még sok békés évet kívánunk!

Gratulálunk a 2005-ben gyémánt- és aranyoklevelet kapott kohómérnöknek!

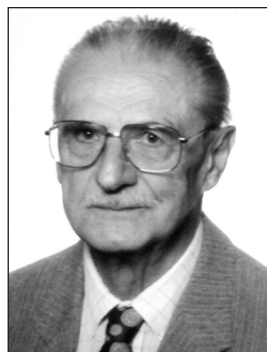
Gyémántokleveles kohómérnökök

Bánky Gyula

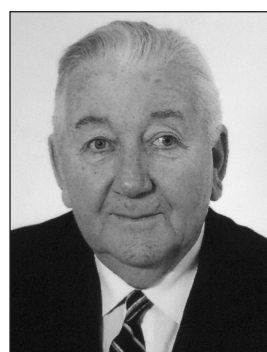

† Dr. Cserta Péter

Dr. Nagy Zoltán

Aranyokleveles

Gémesi Grensberger Mihály

Lendvay Endre

Pál Imre